

ת"פ 12154/11 - מדינת ישראל נגד אחמד שחיטה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 14-11-2014 מדינת ישראל נ' שחיטה(עוצר)

בפני כב' השופטת שירלי רנر
מאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד אורן גולדשטיין מפרקליות מחוז
ירושלים
נגד אחמד שחיטה (עוצר) ע"י עו"ד ריאד סואעד
נאשם

החלטה

עתירה לגילוי ראייה חסואה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

על פי עובדות כתוב האישום בחודשים שעבר ליום 30.10.2014 עד ליום 30.10.2014, החזיק הנאשם אקדח חצי אוטומטי מסווג סטאר (קליבר 9 מ"מ). ביום 30.10.2014 נdag הנאשם ברכב בצומת אלמוג לכיוון יריחו, לאחר שהסתיר את האקדח, יחד עם מחסנית ריקה, בפתחי האווורור של מזגן הרכב, כאשר זו עטופה בבד.

2. ביום 15.1.2015 הוציא השר לביטחון פנים "תעודת בדבר ראיות חסויות מטعمי אינטרס ציבורי חשוב" וזאת בהתאם לסמכוותו על פי סעיף 45 לפקודת הראיות.

במסגרת העתירה לגילוי ראייה מבקש הנאשם לחשוף בפני את:

א. זהות האדם אשר מסר למשתטרה את המידע המתועד בדו"ח מס' 128-0081-14 והאם מדובר בסוכן משטרתי /או סוכן מודיעין, לרבות מועד מסירת המידע ותוכן המידע במלואו.

ב. תוכנו של המסמך המטוען א' לרבות פעולות החקירה המתועדת בו והאם מדובר בפעולה המצביעת על מקור הנשק.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

3. לטעתת ב"כ הנאשם יש במידע החסוי המתועד בדו"ח כדי לתת מענה לשאלת האם נאסר המידע בצורה חוקית והאם הפעולות שבוצעו לצורך קבלת המידע בוצעו בהתאם לחוק. לטענתו מארח וסבירתו היא כי המידע יקבע על אף שמדובר בסוכן מדיח, איזו מדובר במישאה שיכל לעזר לנאים בהגנתו ולהילופין אם לא עצם העבירה איזו לגבי נסיבות ביצועה לעניין תיקון 113 לחוק העונשין.

ב"כ המאסימה ציון בדיון כי טענת הסוכן המדיח לא עلتה בהודיותו של הנאשם במהלך החקירה וגרסתו שם הייתה שהוא מצא את הנשק אשר היה בחזקתו למשר מספר חדשים והוא דרש לו להגנה עצמית.

ב"כ הנאשם ביקש להתעלם מהאמור שכן בשל זה ובטרם ניתנה תשובה הנאשם לכתב האישום יש כאמור כדי לחושף בפני בית המשפט חומר ראיות.

4. סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי:

אין אדם חייב למיסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתוםת בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדבר בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלוותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה.

"בבסיס החיסין עומד האינטרס הציבורי של בוחן הציבור או בוחן המדינה, אך גם אינטרסים חשובים אלה "ינגפו בפניו" הערך של חקר האמת ועקרון העל של אי הרשות חפים מפשע, מקום בו הראייה החסוייה היא מהותית וחונית להגנתו של הנאשם מכאן, שכאשר הראייה החסוייה עלולה להביא להרשעתו של חף מפשע או למנוע ספק סביר שיכל ויעמוד לזכותו, תיטה הCPF להעדפת עניינו של הנאשם על פני חיסין הראייה.... המבחן לחינויו של ראייה להגנתו של הנאשם אם יש בה "פוטנציאלי מזכה", קרי, אם הראייה עשויה לעורר ספק סביר באש灭תו...שנינו ולמדנו כי אין חקר לתבונתו של סגנור מוכשר... אך אין מדובר בסיסמא בעלים, ועל מנת להעריך חיוניותה של ראייה חסוייה להגנתו של הנאשם, בית המשפט נדרש גם לקו הגנה של הנאשם על רקע חומר הראיות הגליי.... ודוק: "הkokopfa השחורה" הכלולת מידע מודיעיני חסוי אינה בידיעתו של הנאשם והוא בבחינת מי שאינו יודע לשאול לגבי המידע החסוי. עם זאת, על רקע קו הגנה שמציג הנאשם, יכול הנאשם לטעון ולהעלות אפשרות או היפותזות סבירות לגבי חפותו לאור חומר הראיות הגליי. רוצה לומר, כי עתירה לגילוי ראייה, המוגשת על ידי הסגנוריה עוד לפני שה הנאשם יצא את קו הגנתו היא עתירה מוחלשת מיניה ובהיה. כפי שנאמר לא אחת בפסקה, השאלה אם חסוי ראיות מסוימות עלול לפגוע בזכותו של הנאשם למשפט הוגן אינה שאלה תיאורטית והיא נבחנת, בין היתר, על רקע מיקומה של הראייה בשדה המריבה בין הצדדים ולאחר שביקורת המחלוקת נגלהה לעניין בית המשפט (בש"פ 6392/97 בלביסי נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5), 176, 181 והאסמכתאות שם) ("ר' בש"פ 10/120 פלוני נ. מדינת ישראל, תק-על 2010(1)).

5. התקיימים דיון במעמד צד אחד בו הוצגו לעיוני שני המ███מים האמורים ונשמעו הסברים לגבייהם.

כל הנוגע למסמך שסמן "א" הרי שעיוון בו מעלה כי אין מדובר במסמך שהינו בעל פוטנציאלי הגנה כלשהוא להגנת הנאשם.

אשר למידע המתועד בדו"ח מס' 14-0081-128, מוסרו, המועד והתוכן. מידת הרלוונטיות של החומר האמור להגנת הנאשם קשורה באופן הדוק לכך ההגנה של הנאשם על רקע החומר הגלי. על כן ובשלב זה, בטרם השיב הנאשם לכטב האישום תוך שהוא מבקש שלא לחשוף את קו הגנתו, כלל לא ברור האם המידע האמור רלוונטי להגנת הנאשם ובועל "פוטנציאלי מזכה". כפי שצווין ב文书 פלוני נ. מדינת ישראל עתירתו של הנאשם לגלי החומר היא בשלב זה עתירה "מוחלשת". מנגד, על פי ההסבירים שסופקו בדיון שנערך במעמד צד אחד יש בחשיפת המידע המבוקש כדי לפגוע בביטחון הציבור.

לנוכח האמור אין לומר בשלב זה כי הצורך לגלות את הראייה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שלא לגלותה והעתירה נדחתת.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ה, 09 מרץ 2015, בהעדך
הצדדים.